Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмінистрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмінистраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Що зробивъ Соймъ

пôдчасъ послѣднои сесіѣ соймовои?

Послѣдну сесію соймову, а особливо єѣ другу частину, котра тягла ся вôдъ 24 цвѣтня до 20 мая с. р., можна справедливо уважати успѣшною, бо богато важныхъ справъ полагоджено.

Выдѣлъ краєвый предложивъ Соймови послѣднои сесіи значне число предложенъ законодатныхъ и адміністраційныхъ; зъ нихъ важнѣйшй Соймъ полагодивъ.

До найважнѣйшихъ справъ, котрыхъ полагодженє може причинити ся до економічного пôднесеня краю, треба передовсѣмъ зачислити зелѣзничй предложеня, а то законъ о спомаганю краємъ будовы льокальныхъ зелѣзниць; змѣну статутôвъ Банку краєвого, що має на цѣли заведенє четвертого вôддѣлу для позычокъ и облиґôвъ зелѣзничихъ; удѣленє одного міліона запомоги на будову льокальнои зелѣзницѣ, котра злучить Бережаны зъ Пôдгайцями и буде въ звязи зъ черновецкою зелѣзницею и Кароля Людвика.

Вôдтакъ годить ся пôднести справу реформы громадскои и ухваленй резолюціѣ; въ нихъ мѣстять ся основы, на пôдставѣ котрыхъ Выдѣлъ краєвый має предложити Соймови проєктъ громадскои реформы. Въ переведенôй въ Соймѣ нарадѣ надъ тымъ предметомъ брали участь всѣ сторонництва соймовй, а декотрй бесѣдники зробили богато цѣнныхъ увагъ, котрй послужать Выдѣлови краєвому за пôдставу до оброблення такъ важнои реформы. На кождый случай признати треба, що справа реформы громадскои поступила значно вперѣдъ, а се въ значнôй части єсть заслугою внескодавцѣвъ пп. Пилята и Рутовского.

Зъ законодатныхъ предложень, полагодженыхъ на послѣднôй сесіи, треба дальше пôднести: признанє значныхъ пôльгъ въ оплатѣ додаткôвъ до податкôвъ у Вел. Кн. Краковскôмъ, а то зъ причины переведеня конверзіѣ довгу индемнізаційного; о пôдвысшеню ґваранціѣ краю за вкладки ощадности въ Банку краєвôмъ умѣщенй до высоты 2 міліонôвъ; увôльненє доходôвъ Банку краєвого вôдъ додаткôвъ краєвыхъ на дальшихъ 10 лѣтъ; законъ о твореню новыхъ тѣлъ табулярныхъ; законъ о увôльненю вôдъ додаткôвъ до податкôвъ тыхъ будынкôвъ у Львовѣ, котрй будуть выбудованй на мѣсци 184 будынкôвъ, призначеныхъ на зруйнованє для уздоровленя мѣста; законъ, поясняючій §. 23 закона кр. зъ р. 1875 въ справѣ оплатъ вôдъ закладаня новыхъ горалень; змѣну закона краєвого о конкуренціи церковнôй. Ту зачислити треба такожь два бôльшй предложеня законодатнй, прилагодженй комісією, але вôдтакъ по переведенôй нарадѣ въ Соймѣ, вôдосланй наново до Выдѣлу краєвого для розслѣду, а то: предложенє правительственне зъ проєктомъ закона ловецкого и такожь проєктъ закона громадского для меншихъ мѣстъ и мѣсточокъ.

Зъ важнѣйшихъ предложень адміністраційныхъ, полагодженыхъ на послѣднôй сесіи, треба пôднести: Ухваленє резолюціѣ въ справѣ реформы поступованя въ неспôрныхъ справахъ. Справозданє Выдѣлу краєвого зъ его дѣяльности; вôдтакъ специяльне справозданє зъ дѣяльности о спомаганю промыслу краєвого, будôвель водныхъ и меліорацій та справъ гôрничихъ. Замкненє рахункôвъ фонду краєвого и фондôвъ индемнізаційныхъ та змѣну року буджетового. Справозданє зъ дѣяльности що до переведенои конверзіѣ довгу индемнізаційного. Справозданє о реґуляціи рѣки Горѣшного Днѣстра; о краєвôмъ курсѣ практичнôмъ для дозорцѣвъ меліораційныхъ; о Банку краєвôмъ; о будовѣ крила будынку соймового на помѣщенє бюръ Выдѣлу и Банку краєвого; о краєвôй школѣ рôльничôй въ Черниховѣ. Справозданє краєвои Рады шкôльнои о станѣ шкôлъ середныхъ въ Галичинѣ за р. 1891/2. Удѣленє кредитôвъ на кошты уряджения выставы шкôлъ народныхъ и на участь Выдѣлу краєвого у выставѣ въ р. 1894 у Львовѣ. Утворенє окремого краєвого фонду позычкового на спомаганє промыслу рôльничого. Ухваленє заведеня дальшихъ округôвъ санітарныхъ въ нашôмъ краю. Порученє заложеня досвѣдныхъ стацій при краєвыхъ школахъ рôльничихъ въ Дублянахъ и Черниховѣ. Справозданє о складахъ публичныхъ у Львовѣ и въ Краковѣ.

Послы поставили 27 внесень. Зъ тыхъ полагоджено внесеня пословъ Окуневского и Крамарчика въ справѣ змѣны закона краєвого о конкуренціи церковнôй; Скалковского въ справѣ екзекуцій предметôвъ, котрыхъ не можна забирати; Недѣльского въ справѣ знижки перевозовывъ тарифъ на зелѣзницяхъ для матеріялôвъ будовляныхъ; Пилята и Рутовского въ справѣ реформы громадскои; Скалковского о увôльненю властителѣвъ табулярныхъ вôдъ закладаня горалень и броварôвъ; Антоневича о усуненю заказу мочення льну и конопель и о вольности податковôй для промыслу домашного; Вайґля о Морскôмъ Оцѣ; Меруновича о заведеню примусовои асекураціѣ; Щепанов-

---

6)

На далекôй пôвночи.

III.

Зъ Христіяніѣ до Трондгйємъ. — Айдсволь и его историчне значѣнє. — Норвеґскй хлѣборобы, ихъ характеръ и интеліґенція. — Одель або право выкупна ґрунту. — Мѣщаньство. — Просвѣта и вплывъ духовеньства на просвѣту. — Гамаръ и Риросъ. — Трондгйємъ, его історія и значѣнє.

(Дальше).

Почавши вôдъ Ельверумъ иде зелѣзниця широкою долиною понадъ берегами рѣки Ґльоменъ. Куды окомъ глянути, не видко нѣчого, лишь лѣсы и лѣсы — правдивый рай для ловцѣвъ, але для подорожного такій одностайный и томлячій видъ, що вôнъ мимо волѣ мусить задрѣмати. Такъ стало ся и зô мною, а коли я досвѣта пробудивъ ся, не видко вже було рѣки, бо мы опинили ся на выжинѣ коло Риросъ, малого мѣсточка, що лежить 627 метрôвъ высоко понадъ уровень моря. Риросъ або Рирасъ мѣсточко хочь невеличке але дуже цѣкаве. Оно лежить въ глубокôмъ ярѣ по обохъ бокахъ рѣки Гіттеръ-Ельвъ, що впадає до Га-Ельвъ. Доокола мѣста пôднимають ся высочезнй горы, на котрыхъ лежить вѣчный снѣгъ, бо що оденъ стопить ся, то заразъ другій спаде. Навѣть въ липню и серпню буває тутъ велика студѣнь и морозы, а до мѣста навѣть въ найдовшій день въ лѣтѣ заглядає сонце ажь на самъ спôдъ яру ледви на кôлька годинъ. Околиця тутъ дуже пуста, всюды лишь каменє та скалы або зарѣнки засыпанй пѣскомъ та багна; лишь денеде оживляє ту дику природу мала карловата берѣзка, бо нѣяка деревина не росте вже тутъ высоко, лишь держить ся маленькою при земли. За то єсть тутъ инше богатство. Въ горѣ, котрою мы ѣхали до мѣста, суть рудокопы мѣди, славнй не лишь на цѣлу Норвеґію але й на весь свѣтъ. Ще въ 1644 р. вôдкрыто тутъ мѣдяну руду на горѣ Стора-Воля а въ два роки пôзнѣйше побудовано мѣсто. Вôдъ того часу выдобуто тутъ кôльканацять міліонôвъ сотнарôвъ мѣди, а копальнѣ все ще богатй въ руду и доставляють ще нинѣ по 1800 фунтôвъ мѣди рôчно. Мѣсто само не величке, має всего лишь двѣ головнй улицѣ, забудованй деревляными домами, красну церковь и двѣ школы, хочь тутъ всего лишь около 2000 душъ. Мешканцѣ мѣста переважно урядники и служба гôрнича та робôтники а вôдтакъ ще й Ляпонцѣ, що зъ своими ренами волочать ся по цѣлôмъ рироскôмъ окрузѣ. Коли мы приѣхали до мѣста и стануи въ деревлянôмъ дворци зелѣзницѣ, застали мы тутъ вже приготовлене снѣданє, якого рѣдко де дôставъ бы на подобнôй а навѣть и бôльшôй стаціи зелѣзницѣ въ другихъ краяхъ Европы; мы мали тутъ до выбору чай и каву, хлѣбъ и масло та варенй яйцѣ, студену рыбу и мясо.

Поза Риросъ пôднимає ся зелѣзниця все ще черезъ двацять кільометрôвъ въ гору, ажь наконецъ приходить на верховину, що роздѣляє воды рѣкъ Ґльомену и Ґулѣ, и зъ вôдси спускає ся вôдтакъ въ хорошу долину Ґулѣ. Переходъ сей подобає трохи на Семерінґъ, коли нимъ зъѣзджає ся изъ Стиріѣ до Австріѣ, лишь вôнъ не такъ величавый, хочь все таки дуже красный. Черезъ Сінґзасъ, Берґенъ и Ройнесъ ѣде ся дальше до Стиренъ, де высѣдають подорожнй, що хотять зъ вôдси перебрати ся черезъ Доврефільдъ въ ґудбрандску долину. По лѣвôй сторонѣ видко тутъ вже богато великихъ ґардôвъ (хуторôвъ) зъ домами помальоваными на червоно. Въ Самôмъ Стиренъ и другихъ мѣсцевостяхъ недалеко вôдъ Трондгйємъ стоять вже пишнй лѣтнй двôрки трондгйємскихъ корабельникôвъ и купцѣвъ. Ся долина и побереже трондгйємского фйорду то клясична земля Норвеґіѣ. Самъ Трондгйємъ называно „скандинавскимъ Римомъ“; тутъ, на могилѣ святого Оляфа въ сѣмсотлѣтнôй соборнôй церквѣ коронували ся норвеґскй королѣ и тутъ вôдбула ся такожь въ 1818 р. коронація Бернадотта на норвеґского короля пôдъ именемъ Кароля XIV.

Положенє Трондгйєму єсть хороше, хочь не такъ величаве якъ Христіяніѣ, бо тутъ въ его глубинѣ не видко тыхъ высоко въ гору пôднимаючихъ ся скалъ. И тутъ видко понадъ фйордомъ повно красныхъ віль, городôвъ и паркôвъ а посерединѣ фйорду пôднимає ся изъ пôдъ синявого моря скалистый островъ Мункгольменъ зъ стародавною цитаделею, въ котрôй

ского о субвенцію на спроваджене тѣла бл. п. Т. Ленартовича; Борковского о дальше субвенціоноване будовы льокальныхъ зелѣзниць подôльскихъ; Фрухтмана въ справѣ активованя окружного суду въ Стрыю; Менциньского въ справѣ продовженя обовязуючои силы закона о увôльненю вôдъ належитости конверзій ипотечныхъ позычокъ.

Однакъ не полагоджено кôльканайцять важныхъ внесень, и они певно будуть поруч̂ени на слѣдуючôй сесіи. Въ послѣдной сесіи мавъ Соймъ 25 засѣдань, а то въ осени минувшого року 8, а теперь на веснѣ 17.

Переглядъ политичный.

Вчера вôдбуло ся перше засѣдане австрійскои Делеґаціѣ. Президентомъ выбрано одноголосно кн. Альфреда Віндішґреца. Въ своѣй промовѣ зазначивъ вôнъ, що зъ патріотизму годилось бы сповнити всѣ тѣ жаданя матеріяльнѣ, якихъ вымагае становище и повага монархіѣ. Однакъ Делеґація повинна тямити при тôмъ, що сила податкова населеня вже дуже натягнена и трудно податокъ ще збôльшати. Миръ, якій маемо, треба завдячити союзови зъ сусѣдными двома державами. Вконци внѣсъ бесѣдникъ оклики на честь Є. В. Цѣсаря, котрый зôбранѣ повторили. Заступникомъ президента выбрано Яворского.

Міністеръ Кальнокій предложивъ Делеґаціи спôльный буджетъ на рôкъ 1894, де жадае ся о 4,104.106 зр. бôльше, якъ сего року. На войско жадае ся въ звычайныхъ выдаткахъ о 5,276.800 зр. бôльше, а въ надзвычайныхъ о 1,274.800 зр. бôльше, отже буджетъ войсковый высшій вôдъ сегорôчного взагалѣ о 4,002.000 зр.

Замкнене спôльныхъ рахункôвъ на рôкъ 1891 показуе зменшене доходôвъ *netto* о 3,367.080 зр. Выдатки на войско були высшѣ о 3,104.877 зр., на маринарку о 238.635 зр., головно зъ причины дорожнѣ на поживу. Тому въ р. 1891 выдано 1,816.963 зр. бôльше. — Замкнене рахункове зъ господарки державнои въ р. 1892 показуе надвыжку въ доходахъ зъ мытъ въ сумѣ 47,283.114 зр., т. е. о 7,127.934 зр. бôльшу вôдъ преліміпованои. Про дальшѣ нарады напишемо завтра.

Presse высказуе ся дуже похвально о дѣяльности Сойму галицкого и взагалѣ о великôмъ поступѣ Галичины на всѣхъ поляхъ житя публичного за послѣдни часы. Подносить такожь заслуги мужѣвъ, що ведуть передъ у житю нашого краю.

Великому собранію болгарскому предложено вже всѣ проекты що-до змѣны конституціѣ. Собраніе згодило ся на нихъ. Ухвалило такожь адресу до престола, де запевняе князь Фердинандъ о довѣрю народа до него и дякуе ему и правительству за добру охорону интересôвъ народу. Поклало такожь велику вагу на подружє князя, котре такожь причинить ся до вôдпору всякихъ напастей.

Зъ Бѣлграду доносять до Presse, що вôдъ упадку реґентіѣ зазначивъ ся въ ліберальнôмъ стронництвѣ сильный опоръ противъ Россіѣ. „Серпска Застава“ закидае Россіи, що все вызыскувала народы балканьскѣ, такъ якъ и Чеховъ, для своихъ цѣлей. Передовсѣмъ Сербы вышли найгôрше на протекціи россійской. — Дня 30 с. м. вôдбудуть ся выборы до сербскои скупштины. Загаломъ мають выбрати 134 пословъ. Сторонництво ліберальне постановило вдержати ся вôдъ голосованя.

Въ Парижи сподѣвають ся, що до однои пристани французскои приѣде небавомъ кôлька кораблѣвъ зъ фльоты россійскои. Вже мали декотрѣ кораблѣ одержати приказъ выѣхати зъ моря балтійского на французске побереже.

Новинки.

Львôвъ дня 26 мая.

— **Погорѣльцямъ громады Улянова** удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 600 зр. запомоги.

— **Именованя.** Експедиторъ почтовый Кароль Колинка именованый почтовымъ асистентомъ въ Чортковѣ. — Старшій радникъ рахунковый Гнатъ Кемпиньскій именованый директоромъ рахункового департаменту Намѣстництва у Львовѣ.

— **Конкурсы.** Краева Дирекція скарбу розписуе конкурсъ на посаду офіціяла при економатѣ тои-жь Дирекціѣ. Подая треба вносити до чотирохъ тыжднѣвъ вôдъ дня оголошеня конкурсу. — Выдѣлъ повѣтовый въ Снятинѣ розписуе конкурсъ на посаду секретаря рады повѣтовои въ платнею 1200 зр., 300 зр. додатку активального и двома додатками пятилѣтными по 100 зр. Подавати ся треба до 15 червня. — Окружна рада шкôльна въ Городку оголошуе конкурсъ на посаду учителя въ Любѣни. Подая треба вносити до дня 25 червня. — Зарядъ мѣста Городка розписуе конкурсъ на посаду мѣского ветеринаря въ Городку зъ рôчною платнею 500 зр. и правомъ до стабілізаціи по 2 рокахъ.

— **Руска мѣщаньска читальня въ Снятинѣ** дае дня 29 мая аматорске представлене „на Выгодѣ“. Представлена буде драма Корженьовского: „Верховинцѣ“. Доходъ призначеный на фондъ будовы руского Народного Дому въ Снятинѣ. Цѣны мѣсць: крѣсло въ І-ôмъ рядѣ 1 зр., въ дальшихъ рядахъ 70 кр., партеръ 40 кр.; вступъ для мѣщанъ, селянъ и ученикôвъ 20 кр. Бѣлетôвъ можна купити въ „Народнôй Торговли“ або при касѣ.

— **Вѣсти зъ епархіѣ львôвскои.** Введенѣ оо.: Андр. Оришкевичь, яко парохъ Солукова, Ад. Витвицкій яко завѣдатель Сихова, Корн. Яцкевичь яко сотрудникъ въ Яричевѣ, Апол. Крохмалюкъ яко завѣдатель Черниховець, Ник. Малый яко завѣдатель Ясенева, Йос. Бандира яко парохъ Слободы, Онуфр. Криницкій яко парохъ Голиня, Гр. Степѣвъ яко приватный сотрудникъ въ Сосновѣ, Йос Зацерковный яко завѣдатель Скнилова, Петро Петрицкій яко завѣдатель Дубровицѣ, Йос. Баковичь яко сотрудникъ Дѣдилова, Теоф. Яворовскій яко парохъ Болшôвця, Вікт. Соколовскій яко парохъ Молотова, Евг. Павлусевичь яко завѣдатель Загôрочка, Volод. Сабатъ яко завѣдатель Помонятъ, Епиф. Роздôльскій яко завѣдатель Новоселець, Ром. Шепаровичь якъ парохъ Добрянъ и Волод. Чепѣль яко завѣдатель Любѣнець.

— **Міністеръ вôйны бар. Бауеръ** выдавъ розпорядженє, щобы пôдофіцирамъ, котрѣ служать добровôльно при войску довше, якъ сего вымагае законъ, удѣлювати на ихъ жадане вôдпустки для поратованя здоровля на 3 мѣсяцѣ, та щобы пôдчасъ сеи вôдпустки выплачувати имъ правомъ приписанѣ належитости разомъ зъ преміями службовыми.

— **Зъ салѣ судовои.** Процесъ о мальверсаціѣ скôнчивъ ся сими днями въ Краковѣ. Розправа вела ся кôльканацять днѣвъ. Обжалованымъ бувъ Высияньскій, бувшій директоръ задатковои касы въ Бялôй. Вôнъ господаривъ кôльканацять лѣтъ такъ проворно, що знищивъ згадану институцію и привѣвъ симъ многихъ людей, особливо селянъ мазурôвъ и кôлькохъ лат. священикôвъ до утраты маетку, выдуривши вôдъ нихъ грошѣ въ наслѣдокъ довѣрія, яке добувъ собѣ у нихъ своєю біґотеріею. Насамперед стававъ Высияньскій передъ судомъ присяжныхъ въ Вадовицяхъ, однако тогдѣ такъ зручно удававъ божевôльного, що вôддано его пôдъ обсервацію. Лѣкарѣ сконстатували, що вôнъ цѣлкомъ здоровый и на тôй основѣ вôдбула ся противъ него друга розправа въ Краковѣ. И тутъ пробувавъ вôнъ удавати божевôльного, але безуспѣшно. По сконстатованю провины Высияньского, засуджено его на 2 роки вязницѣ.

— **Повѣнь на улицяхъ мѣста.** Въ недѣлю по полудни, якъ то мы уже коротко донесли, по хмароломѣ залила злива всѣ улицѣ мѣста Черновець. Вода зъ шу-

---

нелюдскій Христіянъ V державъ свого міністра Ґріффенфельда черезъ двадцять и два роки у вязници. Понадъ портомъ, якъ у всѣхъ пôвнôчныхъ мѣстахъ надморскихъ, стоять довгѣ ряды домôвъ, высокихъ на кôлька поверхи, що служать на складъ безчисленного множества рыбъ, трану и соли. Новый дворець зелѣзницѣ стоить надъ самымъ берегомъ и для того можна все, що приходить зелѣзницею зъ Швеціѣ, безъ великого кошту и заходу переносити на кораблѣ. Черезъ сю зелѣзницю, що веде вôдъ Сундсваль на всхôднôмъ побережу Швеціѣ надъ ботнійскимъ заливомъ а зъ котрою коло Анґеръ сполучае ся зелѣзниця изъ Штокгольму и полудневои Швеціѣ, пôднялo ся мѣсто въ короткôмъ часѣ дуже значно и выглядае нинѣ якъ шведскій портъ. Будучнôсть мѣста тымъ забезпечена а его важнôсть росте зъ кождымъ днемъ.

Трондгіємъ мѣсто красне и веселе, а хочь мы тутъ лишь коротко перебували, то все таки могли о тôмъ переконати ся. Улицѣ тутъ широкѣ и рôвнѣ, домы хочь зъ дерева и лишь на оденъ поверхъ высокѣ, то все таки выглядають зъ верха хорошо. Єсть тутъ навѣть правдива палата збудована зъ дерева, въ котрôй мешкае начальникъ трондгіємского округа. Въ полудне выгравае тутъ въ умысно на то збудованôмъ павільонѣ войскова музика а по полудни выходить на проходъ улицями мѣста трондгіємскій свѣтъ жѣночій и тогды то можна побачити, що старе королѣвске мѣсто мае таки досыть богато красавиць.

И Трондгіємъ мае свои спеціяльности. Якъ кождый чужинець, що приѣде до Венеціѣ, загляне хочь на кôлька хвиль до славного складу мережокъ Руджера, такъ и годѣ выѣхати зъ Трондгієму не бачивши славного складу футеръ Брунна. Яке тутъ мѣстить ся богатство на трохъ поверхахъ сего складу! Величезнѣ бламы (поодинокѣ кожѣ позшиванѣ разомъ) зъ бѣлого медведя, зъ соболѣвъ и горностаѣвъ та величезнѣ купы кожъ зъ синого лиса наповняють цѣлый маґазинъ. Цѣкава тутъ такожь крамниця Блікстада, славного ножôвника, що выраблияе знаменитѣ „ґніпы“ — ножѣ зъ найлѣпшои шведскои стали загально ужиканѣ въ Норвеґіи; Норвежцѣ носять ихъ на ремѣнци зъ лѣвого боку, Ляпонцѣ зъ правого. А чого бы тутъ не дôставъ въ крамахъ призначеныхъ для морякôвъ! Тутъ повно всего, що може звеселити серце кождого моряка: и штаны напущенѣ догтьомъ и спенсеры догтьовѣ и капелюхи догтьовѣ, штука по однôй коронѣ (65 кр.). Я купивъ и собѣ такій капелюхъ и бувъ дуже радъ зъ него, бо коли я опôсля бувъ вже на корабли и ставъ падати густый дощъ, я надягнувъ на себе ґумовый плащъ, взявъ на голову догтьомъ напущеный капелюхъ и пôдчасъ найбôльшои зливы ходивъ собѣ безпечно по палубѣ.

IV.

Зъ Трондгієму попри Нордляндъ и Льофоты. — Житє на корабли. — Торґгаттенъ и Сивъ Систре. Ловля оселедцѣвъ Ярмарокъ въ Диннасо.— Въѣздъ до Льофотôвъ. Рыболовля въ Льофотахъ. — Тримзе и его початокъ.— Ляпонцѣ, ихъ спосôбъ житя, характеръ и интеліґенція.

Въ готели анґлійскôмъ въ Трондгіємѣ познакомили ся мы зъ капітаномъ корабля „Нордстєрненъ“ (Пôвнôчна зоря на котрôмъ мы мали ѣхати зъ вôдси въ дальшу дорогу. Бувъ дуже симпатичный и милый а при тôмъ и высоко образованый чоловѣкъ, котрого знане и дотепнôсть звеселили намъ не одну хвилю на корабли. Вечеромъ 16 червня перенесли ся мы були вже на корабель и розложили ся выгôдно, якъ то лишь можна на корабли, въ просторôй каютѣ. О пôвночи вôдчаливъ корабель вôдъ берега. Була тутъ насъ велика збиранина. Переважно були Нѣмцѣ зъ Гамбурґа и Берлина, вôдтакъ Анґлійцѣ и Анґлійки, Американцѣ, кôлькохъ Италіянцѣвъ и оденъ Мадяръ а наконець и кôлькохъ Норвежцѣвъ зъ полудня. Розмова вела ся переважно по анґлійски, хочь можна було розмовитись и по нѣмецки; по французски мало хто зъ насъ умѣвъ говорити. Показало ся, що мало хто изъ подорожныхъ знавъ щось изъ книжокъ про той край, до котрого приѣхавъ и котрый теперь оглядавъ, тожь допитамъ не було кôнця. Офіцеры корабельнѣ мусѣли що хвиля дещо поясняти подорожнымъ и казати, якъ называесь якій островъ, яка гора неразъ и така, що й не мае навѣть нѣякои назвы. Разъ присѣдае ся до мене капітанъ и шепче менѣ до

момъ зливала ся въ горѣшныхъ улицъ мѣста въ долину Прута. Тревало се майже двѣ годины. На улицяхъ перестали ѣздити и ходити, всюды повно воды, — справдешна мала потопа. Не обойшло ся и безъ нещасныхъ пригодъ, именно мѣжь дѣтьми, котрыхъ злива заскочила на улицяхъ. На рускôй улици пôрвала вода наразъ трое дѣтей. Двое выратувавъ вôзникъ Ивоненко, а одно, 4 лѣтного хлопця Ивана Штербана, занесла вода ажь до каналу при Вайнберґу. Дитину выдобули уже неживу. Недалеко готелю париского топивъ ся такожь хлопецъ Зборовскій, але на щастє выратувавъ єго возьный Иванъ Раховскій.

— **Зъ Буковины.** Ева Доищъ, селянка въ Михальчу, убила свою дитину двомѣсячну. Люту матѣрь увязнено. — Въ Берґометѣ надъ Прутомъ зловили Антона Шевчука на крадежи. Стали за нимъ бѣчи, але вôнъ утѣкавъ добре. Вкôнци втомившись, коли вже майже мали єго въ рукахъ, скочивъ до Прута и — утопивъ ся.

— **Двохъ нігілістôвъ**, студентôвъ медичнои школы въ Петербурзѣ, про котрыхъ мы писали, що убили недавно своего товариша въ лѣсѣ, засудивъ судъ военный на кару смерти. Засудъ выповнено заразъ на другій день.

— **Султаньска ласка для жидôвъ.** Зъ Царгорода доносять таке: Порта скликала всѣхъ рабинôвъ и сказала имъ, що султанъ на доказъ своеѣ великои ласки и довѣря до жидôвъ, постановивъ брати ихъ до войска. Такои ласки не знають тамъ и христіяне. Сей обявъ султаньского довѣря засмутивъ рабинôвъ, але они нарадились и рѣшили подякувати султанови за ту ласку и довѣрє, лише просили, щобы жидôвскі вояки могли въ касарняхъ свого обряду религійного держати ся.

— **Смерть вôдъ защѣпленя вôспы.** Султанъ турецкій казавъ своимъ 167 жѣнкамъ защѣпити вôспу. Лѣкарь защѣпивъ всѣмъ, але небавомъ дванайцять жѣнокъ померло на заражене крови. Не знати, чи лімфа була лиха, чи одаліски невôдповѣдно жили по защѣпленю вôспы.

— **Дефравдація на почтѣ.** На почтѣ выкрыто сими днями дуже хитру дефравдацію. Звѣстно, що зъ року на рôкъ лишає ся богато листôвъ звычайныхъ и рекомендованыхъ, котрыхъ почта въ рôжныхъ причинъ не могла доручити адресатови. По якôмсь часѣ почта отвирає тй письма, и коли въ нихъ є грошѣ або документы и т. п., то читає ихъ и коли дôзнає ся, чия се власнôсть, звертає ихъ задавцеви; а якъ не дôзнає ся, то грошѣ йдуть за скарбъ державный. Отже одевъ урядникъ выкрадавъ грошѣ зъ тыхъ листôвъ. Бравъ ихъ до дому, тамъ дуже зручно отвиравъ, забиравъ зъ нихъ грошѣ, залѣплювавъ и запечатувавъ та вôдносивъ до уряду. И такъ „манипулювавъ“ вôнъ дуже довго, ажь вкôнци звернуло се на себе увагу, що нѣгде въ недорученыхъ листахъ нема грошей, хочь неразъ у нихъ пише ся, що авторъ листу посылає и грошѣ. Нпр. писала мати: „Дорогій сыну, посылаю тобѣ 20 зр.“, а тымчасомъ въ листѣ не було анѣ слѣду грошей. Деже они подѣли ся? Стали слѣдити и зробили нагло ревізію въ того урядника. У него найдено богато листôвъ отвертыхъ и запечатаныхъ уже. Справу ту розбирає теперь судъ, отже годѣ на разѣ подавати, де то дѣяло ся и хто се — той урядникъ.

— **Найдорожша машина до шитя.** Мабуть нѣхто не має такои дорогои машины до шитя, якъ та, що еѣ дôстала одна Американка въ подарунку на весѣлє. Стôлъ машины зробленый зъ прекрасной марморовои плиты; на тôй плытѣ дорогими камѣнями выложеный моноґрамъ еѣ и мужа; довкола моноґраму вѣнецъ зъ чудовои мозаики. Дерево магоневе, выложене богато золотомъ, срѣбломъ, перловою матицею и слоновою костію. Та машина коштує дрôбничку: 6.000 зр. Цѣкаво бы ще знати, чи можна шити на нѣй, чи може має она лише стояти такъ на параду.

— **Американьска рада для забудькôвъ.** Клопôтъ неразъ, якъ чоловѣкъ що забуде и то якъ разъ таке, що повиненъ памятати. Постановить собѣ напр. зробити на другій день чи коли тамъ, се а те, а тымчасомъ часъ той прийде и мине, а єму и на думку не прийшло полагодженє задуманои справы. Доси робили и роблять забудьки такъ, що вяжуть узликъ на хустинѣ; коли еѣ вытягнуть, заразъ узликъ нагадує имъ, що постановили собѣ щось зробити. Ба, але наразъ трудно собѣ нагадати, що? Отже практичні Американцѣ по мѣстахъ роблять такъ: Кождый носить при собѣ кореспонденційні картки. Коли чого не хоче забути и пригадати собѣ се на другій день, пише то заразъ на картѣ кореспонденційнôй, адресує до самого себе, кидає у скринку почтову, на другій день дôстає еѣ наново и вже знає, що має зробити. А якъ сельскі забудьки мають собѣ радити?

Штука, наука и література.

— **„Кобзарь“ Тараса Шевченка**, въ двохъ томахъ, въ дуже гарнымъ вступомъ д-ра Ом. Огоновского, въ портретомъ Тараса, оба томы въ прекраснôй оправѣ. Можна купити въ товариствѣ им. Шевченка у Львовѣ. Єсть се найповнѣйше доси выданє поезій Шевченка. Книжка та повинна находити си у кождого Русина, що має себе за образованого. Коштує 4 зр. 50 кр., зъ пересылкою 5 зр.

— **“Якъ дбати о здоровлє?** Для ужитку селянъ и маломѣщанъ написавъ др. Йосифъ Баржицкій“. Пôдъ такимъ заголовкомъ вышла 155 и 156 книжочка „Просвѣты“ за мѣсяцѣ цвѣтень и май въ обемѣ шѣстьохъ аркушѣвъ битого друку и коштує 25 кр. Членамъ уже розсылає ся. Потреба такои популярнои книжки лѣкарскои давно вже давала ся вôдчувати.

— **„Розвалины старинного амфітеатру въ Римѣ“.** Пôдъ симъ заголовкомъ выдавъ о. Василь Чернецкій книжочку обôймаючу 21 сторôнъ друку 8 ки. Книжочка продає ся въ книгарни Ставропигійскôй а дохôдъ призначивъ авторъ на фондъ товариства дякôвъ епархіѣ перемыскои.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 25 с. м.: пшениця 8·55 до 9·10; жито 6·25 до 6·50; ячмѣнь —·— до —·—; овесъ 5·50 до 6·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 6·50 до 9·—; вика 5·— до 5·50; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ 10·— до 11·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка —·— до —·—: конюшина червона 64·— до 70·—; бѣла 75·— до 90·—: шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 25·—; анижь 39·— до 41·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 13·— до 15·50.

— **Станъ воздуха за минувші добы** числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 25 мая до 12 год. въ полудне дня 26 с. м.: середна теплота була + 15·5° Ц., найвысша + 20·8° Ц. вчера по полудни), найнизша + 11·4° Ц. въ ночи. Барометеръ стоить въ мѣрѣ (761). Вѣтеръ буде полудневый, мѣрный, теплота пôднесе ся до + 16·0° Ц., небо буде легко захмарене, хвилевый малый дощь, впрочôмъ погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 26 мая. Законъ краєвый о реґуляціи Золотои Липы одержавъ санкцію цѣсарску. — Похоронъ Шмерлінґа вôдбувъ ся вчера незвычайно величаво. Самъ Монархъ бувъ въ церквѣ.

Петербурґъ 26 мая. На Волзѣ пôдъ Казаню згорѣло 30.000 пудôвъ нафты на суднахъ. Зъ людей нѣхто не згинувъ.

Новый Йоркъ 26 мая. Пôсля вѣстей зъ Японіѣ вульканъ Бандезанъ страшно выбухъ и зруйновавъ все, де лишь лява засягнула.

Вы не знаєте, що то за мука ѣхати зъ такими людьми; я волѣвъ бы сто разъ везти на корабли штокфіши, якъ такихъ пасажирôвъ. Вы й понятя не маєте, за чимъ тй люде неразъ не допытують ся. Отъ не давно тому ѣхавъ зô мною якійсь Анґлієць та въ бѣлый день пытає мене, чи то свѣтить сонце о пôвночи, чи пôвнôчна зоря. Той самъ Анґлієць хотѣвъ конче, щобы я показавъ єму пôвнôчный кругъ бѣгуновый, коли будемо коло него переѣздити. Я не мôгъ єго нѣякъ позбути ся и мусѣвъ єму показати. И дѣйстно вôнъ єго видѣвъ: я вложивъ межи скла въ моѣмъ дальновидѣ тоненькій якъ волосъ дротикъ и казавъ єму вôдтакъ дивити ся черезъ дальновидъ; вôнъ видѣвъ въ нѣмъ якусь темну лінію и дѣйстно повѣривъ, що то пôвнôчный кругъ бѣгуновый та ще й записавъ собѣ то въ свôй записникъ“. Я ажь въ голосъ розсмѣявъ ся, коли капітанъ показавъ менѣ свôй дальновидъ, въ котрôмъ дѣйстно бувъ ще той дротикъ.

Житє на корабли розпочинає ся о 8 год. рано. Тогды подають снѣданє: біфштеки, яйцѣ, студене мясо, чай и пиво. Хто хоче, може передъ тымъ выпити ще склянку кавы зъ сухаромъ. Обѣдає ся правильно о 2 год. и подають якусь зупу, вôдтакъ рыбу — звычайно лосося приправленого на всѣлякі способы — двояку печеню и леґуміну або суницѣ зъ сметаною. Можна бы таки добре попоѣсти, кобы лишь не то мясо, бо вôдъ него ажь вôдхоче ся ѣсти, таке тверде и лыковате та несмачне. Та й не дивниця, коли зважить ся, що худобина въ сихъ сторонахъ має вправдѣ лѣтомъ подостаткомъ пашѣ, але зимою мусить страшенно голодувати. Зимою тутъ завсѣгды не стає сѣна, а тогды годують худобу всѣлякою всячиною: реновою румсою (обрôсниця, подôбна до моху), березовымъ прутємъ, листємъ, головами зъ рыбъ, бруницями (морска ростина) и — кôньскимъ гноємъ. Не дивниця, отже що завяла худобина не дає доброго мяса. Вечеряти дають о 8 год. и то звычайно двѣ стравы а хто хоче може ще що й выпити, отъ хочь бы н. пр. шведского пуншу, але зато треба вже окремо платити.

Коли переѣздже ся попри які цѣкаві стороны, то на кораблю вывѣшують великі таблицѣ зъ написами въ трохъ мовахъ, по анґлійски, по нѣмецки и по норвеґски, и такъ звертають увагу подорожныхъ. Першого дня було выписано: „Torghatten“ и „Syo Söstze“ що значить дословно „торговый капелюхъ“ и „сѣмь сестеръ“ — то два цѣкаві островы, котрыхъ горы вже зъ далека видко. Ажь до Торґгатенъ ѣде ся кораблемъ попôдъ самі береги гористои стороны норвеґскои, що зве ся Нордляндъ або помѣжь скалами та почерезъ вузенькі заливы и лишь разъ выходить корабель недалеко по за Намзи на отверте море.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Крехowецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.